

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra TINE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820236003408/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Men Bølling, der ikke hørte efter mere, sagde kun med sin svære Tunge: Ja — hvordan skal det ende? mens han stirrede paa Tine med et Par tomme Øjne.

Tine stod og glattede hans Haar og smilte: Naa, Fa'r, det kan jo blive godt endnu — man maa jo haabe.

Tine gik ud paa Trappen. Foran Kroen var der stuvende fuldt af Soldater, der købslog i sidste Nu om Tobak og fik Feltflasken fyldt. Rundt bag Hegnene kom de i Delinger fra alle Gaarde, mens Signalerne lød, kaldende, højt, ud over Markerne.

Nede foran Smedens lille Lod stod der en Klynge Menige. Blæsten bølgede hen over den stærke grønne Rug paa Lodden, mens Karlens drøftede Sædens Kvalitet.

— Det er jo fin Jord, sagde En sindigt.

— Ja—a, svarte den anden langt.

— Men saa givtig som paa Lolland er hun li' godt ikke, lagde en tredje til.

— N—ej, saa givtig som paa Lolland er hun ikke, gentog de andre langsomt; og tavse stod de alle lidt, seende frem over den grønne Sæd, støttede til deres Geværer.

— Farvel, Mo'r, raabte Tine, der skulde bort igen, ind fra Trappen.

— Farvel og hils ham, svarte Madam Bølling, som løb ud i Døren.

Tine gik ned over Pladsen, hun hilste og nikkede Farvel — hun kendte jo de halve af alle Ansigterne. Langs Vejen kom Kompagni efter Kompagni forbi hende; ind gennem Skovridergaardens Have lød Geværernes Raslen og de Marcherendes Trin og Officerernes Raab.

Skovridergaarden var allerede øde. Tine gik rundt og slog Vinduer op i de tilrøgede Stuer. Der skulde ogsaa lægges Lagener paa Skovriderens Seng. Ude fra hørte hun Kommandoraab og en Afdeling, der begyndte at synge.

Saa kom Appel løbende i Kappe, ind gennem Haven. Han kom ind, i Hast og bleg, og løb hen, hvor hun stod:

— Ja, de kan ventes, sagde han og kunde næppe tale,